

Adrian VOICU

*Cum am ieșit nedivorțat
din carantină*

Coordonatorii colecției:

Cornelia APETROAIE

Emilia LUCA

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

VOICU, ADRIAN

Cum am ieșit nedivorțat din carantină/

Adrian Voicu.- Iași: Junimea, 2022

ISBN 978-973-37-2550-3

821.135.1

Tehnoredactor: *Florentina VRĂBUIȚĂ*

Editura JUNIMEA,
Bulevardul Carol I
Parcul Copou, Iași
700 506

C. P. 85, Oficiul Poștal nr. 1, Iași
e-mail: edjunimea@gmail.com
revistascriptor@gmail. Com

Telefon redacție: 0232 705 837

Vă invităm să vizitați site-ul nostru,
la adresa www.editurajunimea.ro
(unde puteți comanda oricare dintre titluri,
beneficiind de reduceri),
precum și pagina de facebook a editurii Junimea.

Editura **Junimea** și revista **Scriptor**
sunt membre ale **Asociației Revistelor,**
Imprimeriilor și Editurilor Literare (A.R.I.E.L.),
asociație cu statut juridic, recunoscută de **Ministerul Culturii**

Contravaloarea timbrului literar
se depune în contul **Uniunii Scriitorilor din România**

Editura Junimea este acreditată **CNCIS 97/ 2012**

© Adrian VOICU

© Editura JUNIMEA, IAȘI – ROMÂNIA

Adrian VOICU

*Cum am ieșit nedivorțat
din carantină*

Editura Junimea
Iași - 2022

Început

Dialogul de mai jos are loc imediat după ce președintele a declarat statul în casă din cauză de coronavirus.

Jumătatea mea mai bună: Îți dai seama că unii care nu se suportă sunt obligați să stea împreună?

Eu: E un apropo sau ce?

Acceleratorul de Particule: Tati, iar ai făcut vreo prostie?

Băutura-i temelie

În zilele premergătoare declarării izolării la domiciliu, magazinele s-au golit de parcă erau lovite ca-n filmele SF de o undă temporală.

Am reușit să iau hârtie igienică, orez și fasole colindând trei magazine.

Stăteam la coadă la al patrulea, unde găsisem făină.

Nenea din spatele meu avea coșul plin de sticle de vin și bere.

Mi-a privit coșul, s-a uitat la mine, apoi mi-a zis zâmbindu-mi fâstâcit:

– N-am găsit nici paste, nici orez și nevastă-mea mi-a zis să nu cumva să mă întorc acasă cu mâna goală.

Înlocuitori

Vorbim cu o pretenară din țară despre vidul care a lovit rafturile din magazine în vreme de pandemie.

Pretenara: Aveți mălai?

Vânzătoarea: N-am mălai, dar vă pot oferi pesmet.

Pretenara: Spirt aveți?

Vânzătoarea: Doriți clor în loc?

Pretenara: Făină?

Vânzătoarea: S-a terminat de ieri, dar mai am zahăr.

Urmează câteva momente de gândire în capul pretenarei.

Pretenara: Auziți, da' măcar tampoane aveți?

Vânzătoarea: S-au dus și alea. Vă dau niște șervețele de nas?

Plan

– I-auzi, face la un moment dat jumătate mea mai bună, mare consumatoare de știri, a cumpărat lumea tot, începând cu paste, făină, conserve, orez și până la gel spălat de mâini și hârtie igienică.

– Trebuie să raționalizăm haleala și să mâncăm mai puțin, făcui eu rapid un plan de criză.

Acceleratorul de Particule apăru de nu știu unde în tablou și trase concluzia decisivă:

– Poate așa o să mai slăbești și tu, tati, și n-o să mai crape cântarul din baie sub tine.

Fericire

Cu vreo săptămână înainte de a se decreta statul acasă, eram cu Acceleratorul de Particule într-un Lidl sau Aldi, nu mai știu.

Era pe după amiază, așa, și zona era plină de omuleți cu cărucioare doldora de conserve, paste, hârtie igienică și orice ține à la long și se putea mânca.

În aer plutea așa, o tensiune, dar nu se îmbulzea nimeni, lumea stătea frumos la coadă și afară se producea o oarecare învălmășeală între căruțuri și mașini ce voiau să iasă ori să intre în parcare.

– Oau, tati, făcu Acceleratorul de Particule, ce-i cu toți oamenii ăștia? Vine Moș Crăciun?

– Nu, nu, rîd eu.

– Vine Revelionul?

– Nu, iubitu’.

– E ziua cuiva?

– Probabil, dar nu cred că se duc toți la aceeași petrecere, răspund rîzînd.

– Atunci? De ce sunt așa de mulți?

– Nu știu, iubitu’, răspund, cred că sunt un pic panicați.

– Ahaa... dădu ăl mic din cap urmărind haosul organizat cu privirea. Adică sunt bolnavi?

- Nu chiar, sunt doar speriați, încercăi eu să fiu cât mai pe înțelesul lui.

Deodată, în toata forfota asta, din magazin își făcu apariția o bătrânică cu un uriaș zâmbet pe față, cu ochii scăpărând de bucurie și strângând la piept o pereche de cizme de cauciuc roșii cu buline albe.

M-am oprit în loc pentru o secundă ca să admir tabloul de viață ce tocmai îmi apăruse în fața ochilor.

- Dar tanti de ce nu are căruț, tati? mă scoase Acceleratorul de Particule din reverie. E săracă?

- Nu, iubitu', râsei eu.

- E bolnavă? reveni el serios.

- Nu, iubitu', zâmbesc, e doar fericită.

- Aaa... fericităăă..., făcu ăl mic ca un ecou.

O să batem și virusul ăsta.

E prea mișto viața.

Sunt atât de multe de iubit, de văzut, de trăit, de râs.

Aniversare

Acu' ceva vreme m-am aniversat din pricină de zi de naștere.

Ca un făcut, la o zi distanță, s-a dat decretul de izolare la domiciliu.

Acuma, asta n-ar fi fost nimic dacă n-aș fi primit cadouri.

Luate de pe online, bineînțeles, că cine are chef de petrecere pe vreme de pandemie?

– Băi, ce chestie și cu virusul ăsta, făcui eu la un moment dat. Unde port și eu tricoul, pulovărul, ceasul, pantofii?

– Lasă, tati, nu fi supărat, mă bătu pe spate Acceleratorul de Particule. Le porți și tu prin casă și îți promit c-o să mă *dau* mereu surprins.

Altă aniversare

Este seară.

Păsărelele triluie pe-afară chemându-și perechile la culcare.

Noi, prin casă, să fie vreo 30 de minute de când ne-am încheiat plimbarea regulamentară de-o oră.

În urma întrebărilor Acceleratorului de Particule în timpul preumblării, am ajuns să vorbim despre soare, atmosferă și efect de seră, printre altele și că astăzi e ziua minunatei noastre planete.

Pregăteam ceva lejer, de seară – nu, nu pizza, că nu tindem către concursuri de sumo, când apare ăl mic cu o găletușă de-a lui, plină cu pământ și-având o lumânare aprinsă în mijloc.

– Mulți ani trăiască, mulți ani trăiască, laaa muuulți aaani! intră el cântând.

– Iubitu', iubitu', ce-i cu aranjamentul ăsta feng shui și de ce cânti? Îl întrebai eu mesmerizat aproape complet.

– Nu-i aranjare „hai-hui“, este un tort, răspunse el serios. Și nu cântăm noi mereu „mulți ani trăiască“ atunci când e ziua cuiva?

– Bine, zic, a cui e ziua?

– Hai, măi, tati, ai și uitat că e Ziua Pământului?

Încă o aniversare

Timpul trecu și veni ziua mătușii din partea mamei Acceleratorului de Particule, adică sora jumătății mele mai bune.

– Hai, s-o sunăm pe tușiii, că e ziua ei! veni nevastă-mea cu telefonul la ăl mic.

– Haide, haide! făcu entuziasmat Acceleratorul, știut fiind apetitul său pentru evenimente festive.

Telefonul sună, tuși răspunde, iar noi îi dăm 'nainte cu sănătate, la mulți ani, împlinire și iubire.

– Hai să-i cântăm „Mulți ani trăiască“, făcu inspirată nevastă-mea.

– Haide, haide! sări Acceleratorul de Particule pe scaun, bucuros de oportunitatea interpretării cântecelului festiv pe care nu-l mai cântase de luni de zile, de la ziua mea.

Și-ncepem cu toții să băgăm la telefon *vivace forte allegro*:

– Mulți ani trăiască, mulți ani trăiască, laaa muuulți aaani!/Mulți ani trăiască, mulți ani trăiască, laaa muuulți aaani!/Cine să trăiască, cine să trăiască, laaa muuulți aaani!

Apoi, pe ultima turnantă a cântecelului, Acceleratorul de Particule ne luă rapid fața și strigă întocmai și la fel ca la ultima aniversare la care participase:

– Tati să trăiască, tati să trăiască, laaa muuulți aaani!